

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, tervelja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 20. aprila.

„Wiener Allg. Zeitung“, časopis, ki se smatra glasilom onih ustavovernih poslancev, ki so se naveličali gospodarstva dra. Herbsta ter samostavno hočejo postopati v nekaterih vprašanjih, ta list, katerega navdihuje „rojeni minister“ Plener, priobčil je te dni članek, spisan baje po prof. Suessu, ki je vzbudil v vseh krogih senzacijo. V tem članku očita se nemškemu liberalcem cela vrsta pregreh, priznava se, da so razbiti vsled lastne krivde, da ne razumejo glasu ljudskega, da vedno več tal izgubivajo mej izobraženim prebivalstvom ter da tako, kakor doslej, ne sme in ne more iti na dalje.

Pisatelj članka pravi o liberalcih: „Ne smejo se čuditi, da masa liberalnega meščanstva, ne le na Dunaji, kojemu predbacivate po krivičnem političen indiferentizem, nego povsod, kjer ne razjarja narodna razprtija src, brez zanimanja gleda na parlamentarične boje, ker to je njih prva in največja hiba, da niso nič storili, da bi si pridobili simpatij.“

Če bi bila ustavoverna stranka liberalnim elementom v Avstriji pokazala, da ima voljo popraviti pregreške preteklih let, da je iz poskušnje Taaffejeve spoznala, da je konstitucionalizem brez vrednosti, dokler je samo premenjena vnanja oblika za absolutistično svobodi sovražno vsebino zastarelega postavodajstva, ne imela bi uzroka tožiti o splošnem indiferentizmu. Drugi nasledkov polni pregrešek naših voditeljev tiči v tem, da še vedno ne spoznajo, kar mora po izkušnjah preteklih treh let in osobito po zadnjih volitvah v českem veleposestvu znati vsak previden človek, da je velikanska zmota, misliti, da je umetni volilni red, ki ga je Schmerling osnoval, poročstvo za nemški vpliv v Avstriji. Izbor volilnih mož, volitve v veleposestvu in v trgovinskih zborni-

cah, vse to je iznajdeno, tako se je pripovedovalo nemškemu Mihelnu, le za to, da dobi on krmilo v roke; vse to pa nij, kakor se je pozneje pokazalo, nič drugega, nego velika laž. Vse te lepe reči dale so se nam v ta namen, da je vsakokratnim do vlade dospelim mogotcem bilo možno, zbornico voliti si, kakoršno so baš potrebovali. Volilni kolegiji niso nemški, ampak nesamostalni; uporabljati se pusté po sapi, ki veje iz ministerskih palač, proti ali pa za vsakoliko reč. Mi poznamo prav dobro obrabljeni stari ugovor, ka so Nemci v Avstriji preslabi, da bi z istinito liberalnim volilnim redom kdaj prišli do večine. To je ravno, kar zanikamo. Da je temu tako, potem bi mi Nemci ne imeli pravice zahtevati vodstva v Avstriji in predno bi se mi za vso bodočnost sprijaznili s sistemo, da smemo z višjim dovoljenjem Slovanom, potem pa zopet z višjim dovoljenjem Slovani nam stopiti na tilnik, bi se še prej sprijaznili z mislijo slovanske parlamentarne vlade v Avstriji. Poznate li skrivnost magjarske hegemonije? Narodnosti v Ogrskeji privadile so se, da vladajoči rod smatrajo kot zaščitnika politične svobode in zbog tega brez ugovora in radi ubogajo temu vodstvu. Naj Magjari poskusijo vladati z volilnimi sredstvi, kakršni so pri nas postava, in postavijo se nevarnosti, da bode drug narod prišel do vlade. Smo li slabjši, manje sposobni, nego Magjari? Poskusite, zahtevajte vodstvo, podprti na lastno moč, v boji za vladno oblast odstranite vsako pomoč, katera ne prihaja iz ljudstva in iz lastnega duha in bodite zagotovljeni, da vam ne bode ravnoveljavnega tekmeča. Naj vas ne straši bajka, da vas bodo surove mase preglasovale; ravno mase narodov nečejo ničesa vedeti o ščuvanju narodnostij; česki delavec kakor nemški bosta vender z liberalci proti fevdalcem. To je glavno; mi moramo biti v resnici liberalni, da se

dovolj močne čutimo za ono politiko, kojoj priporočamo.“ — — —

Govoreč dalje, da pomirljivega programa Taaffejevega ne morejo vzprijeti, ker je to tiste baže konstitucionalizem, pri katerem vlada parlament dela, zagotavlja:

„Sklenili bomo mir z narodi v državi, ki govore druge jezike, ne bojimo se neizogibljivih posledic. Razvili bomo zastavo stranke, ki je v resnici nemška, pa tudi istinito liberalna, stranke, ki išče svojo moč v ljudstvu, ne pa v strankarskih svrhah.“

Ti stavki so dokaz, da se vzbuja kesanje mej levičarji o dosedanjem postopanju, da je razpor velik, da se stranka kruši in razpada. Omenjeni članek pa utegne biti tudi le vabilo nekaterim izmej levice, da pristopijo v novo liberalno stranko. Vsemu liberalnemu obetanju, vsem prijaznim frazam pa po dosedanjih izkušnjah ne gre veliko vere, ali pa nič.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. aprila.

V 18. dan t. m. pričel je zopet **državni zbor** svoje delovanje. Na dnevnem redu bil je postavni načrt o postopanju pri proglaševanju koga mrtvim in o dokazovanju smrti. Po tem postavnem načrtu olajšal se bode znatno dokaz smrti in čas za proglašanje koga mrtvim se bode okrajšal. Pri seji manjkalo je mnogo poslancev in debate se je udeleževalo le malo število poslancev; levičarji imeli so zopet malenkostna ugovaranja in levica je glasovala proti temu načrtu. Prihodnja seja bode jutri dopoldne ob 11. uri.

Zdaj pa zdaj pokažejo se zopet v listih premišljevanja o shodu našega **cesarja** z laškim kraljem. Zelo različni pa so razlogi, ki se navajajo, zakaj se ta shod še nij izvršil. Tako poroča dunaj-

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Druga knjiga.

VIII.

(Dalje.)

Drugo jutro prebudila ga je Marijana, ko je skozi njegovo sobo k Tatjani šla; jedva da se je na pol oblekel, bila je ona že zopet pri njem. Nje obraz kazal je, da je vesela in skrbna: da je jako razburjena.

„Čuj, Aleoša,“ začela je hitro, „govori se, da se je v T... skem okraji, tu v našej bližini — začelo!“

„Kaj? Začelo se je? Kdo je to rekel?“

„Pavel. Govori se, da kmetje nečejo davkov plačevati in se oboroženi zbirajo.“

„Si li ti to sama čula?“

„Tatjana mi je rekla. Ali — evo, samega Pavla. Vprašaj ga.“

Da so se kmetje v T... skem okraji vzdignili in nehté davkov plačevati, je gotovo,“ rekel je ta in mežikal s črnimi svojimi očmi. „Vidi se mi,

da je to delo gospoda Markelova, katerega uže pet dni domov nij.“

Neždanov vzel je svojo kapo.

„Kam?“ vprašala ga je Marijana.

„E — tja!“ odgovoril je in čelo v velike gube nabral. „V T... ski okraj.“

„Jaz grem s teboj! Hočeš li? Samo veliki robec še vzamem.“

„Ta stvar nij za ženske,“ odgovoril je Neždanov srdito in oči v tla uprl.

„Ne . . . ne! Ako ne greš, bi te smatral Markelov za bojazljivca . . . A jaz grem s teboj!“

„Jaz nijsem bojazljivec!“ mrmral je Neždanov.

„Hotela sem reči, da bi naju oba za bojazljivca smatral. Jaz grem tudi.“

Marijana odšla je v svojo sobo po veliki robec; Pavel pak rekel je poluglasno. „He, he!“ in hitro šel poročat Solominu o tem prizoru.

Marijane še nij bilo iz svoje sobe, ko je Solomin uže Neždanovu, stoječemu kraj okna, roko del na rame. Ta se je hitro obrnil: razmršen in neomit izgledal je Neždanov kakor kakšen divjak. Toda tudi Solomin se je izpremenil bil; obraz postal mu je suh in koža rumena, a zobje zgornje čeljusti so se malo videli izpod brk. Tudi on je bil skrben, kolikor mu je dopuščala narav skrbnim biti.

„Markelov torej nij mogel več čakati,“ povzel je on besedo. „To se bode slabo končalo; — zanj — in za vse druge.“

„Jaz pojdem gledat, kaj je,“ dejal je Neždanov.

„A jaz grem z njim,“ dodala je Marijana stopivši v tem hipu iz svoje sobe.

Solomin obrnil se je počasi k njej in rekel: „Jaz bi vam ne svetoval tega, Marijana. Vi bi izdali sebe in nas; naravno, da brez vsake koristi. Neždanov naj uže gre, ako hoče, da poizve, kaj je s to stvarjo . . . a pazljivo treba delati! A kaj hočete vi tam?“

„Jaz ga ne pustim samega.“

„Hm, vi bi ga le zavirali.“

Marijana pogledala je Neždanova, ki je še vedno na istem kraju stal in jezno pred se gledal.

„Ali je pa opasno?“

„Ako bi opasno postalo,“ odgovoril je Solomin in se malo nasmijal, „pustil vas bodem tja.“

Marijana odložila je molče svoj robec in se vsedla.

Solomin obrnil se je zdaj k Neždanovu in rekel:

„To je prav, brate, da si greš ogledat, kakšne so stvari v bližini. Morda je vse pretirano, kar se

ski dopisnik v „Augs. Allg. Ztg.“, da je laški kralj predlagal našemu cesarju, da bi ga obiskal v Rimu, a da se je ta predlog odbil; rimski dopisnik pa zopet trdi, da se to ni zgodilo.

Znamenite so besede, katere je govoril poslanec **Zeithammer** v nedeljo pred svojimi volilci. On je dejal mej drugim: „Izdam vam tajnost, katera v nekaterih minutah ne bode več. Razen predloga o volilni reformi za veleposestvo imam še jeden predlog za reformo volitev v mestih in v občinah po deželi. Če ne bode izšel od vlade predlog o radikalnej reformi — o reformi, ki bine zadevala samo Nižjeavstrijsko in Dunaj, marveč vse dežele in mesta — pridružila se bode lex Zeithammerjevej še druga, in, če bode treba, tretja, dokler bode mera volilnih zakonov tako polna, da dobimo vse svoje pravo.“

Lvovski listi od 18. t. m. poročajo o delovanju **štedilne komisije**: Grof Hohenwart sklical je danes sejo štedilne komisije. O tu sklenjenih ukrepih prišlo bode kmalu kaj v javnost. Vlada nij komisiji predložila nobene predloge. Skoro gotovo je, da se bodo reducirala okrajna glavarstva.

V „Corr. Hongroise“ nahajamo članek, v katerem ta, ogrskeji vladi zelo blizu stoječ list se trudi dokazati, kako potrebno je sporazumljenje in skupno postopanje Slovanov z Magjari proti **agresivnemu germanizmu**. V interesu Ogrov je, da se Slovani v njih ekzistenci ne zožujejo in ne ovirajo v njihovem razvijanju; kajti če se avstrijski Slovani, kot naravno ravnotežje proti Nemcem, v bodočnosti uničijo, dobil bode vedno dalje sezajoči germanizem v Avstriji prevlado in Magjare isto tako kakor Slovane uničil.

„Agramer Ztg.“ prinaša iz Boke od 19. t. m. telegram o razmerah **na jugu**: Članovi moskovskega in belgradskega odbora ščuvali so južne okraje Boke, osobito Brajč, Majno in Pobor, naj bi šli Krivošijancem v pomoč. Pobor in Majna omahujeta, Brajčanci so pa uže razdrli telegrafno zvezo in se podali čez Črnogoro h Krivošijancem. Potrebne naredbe, da se omeji to gibanje, so se uže storili.

„Pesti Naplo“ objavlja breizmnega dopisnika članek, v katerem se govori, naj bi se okupirane provincije prepustile Srbiji, če povrne stroške.

Znano je, da so se v 18. dan t. m. sešle delegacije, da so dovolile zopetnih 23 milijonov za pacificiranje okupiranih dežel in o seji delegacij in o debati govoreča piše „N. Fr. Pr.“: „Po zagotavljanjih, katera so zastopniki vlade v včerajšnjih odsekovih sejah obojestranskih delegacij oddali, moglo bi se misliti, da vstaja nij le v Krivošijah, nego tudi v Hercegovini popolnem udušena, marveč, da so se tudi okupirane provincije uže v toliko pomirile, da se bode sredi maja novačenje v Bosni in Hercegovini izvelo. S to trditvijo je denes nam od dobro poučene strani došel dopis v nasprotji, kajti po tem poročilu nij odstranjena nevarnost, da bode predstojenje izvedenje novačenja za deželno brambo tudi v jugovzhodnem delu kotorskega okraja dalo povod nemiro. Kako bi se moglo izvesti novačenje v Bosni in Hercegovini brez motenja miru, če to nij ni v krajih mogoče, ki so uže blizu osemdeset let pod avstrijsko vlado? Pri teh razmerah se more pač težko misliti na zmanjšanje armade uže v avgustu.“

Vnanje države.

Za kronanje **ruskega** carja vrše se velike priprave.

Čuje se, da bode zdanji šef generalnega štaba **Obručov** dobil drugo mesto in na njega mesto da pride **Totleben**.

O nihilistih se poroča, da so se baje razdelili na več strank, mej katerimi ne vlada posebno sporazumljenje. Večidel so to učenci višjih šol, kateri so ali sami popustili študije ali pa so jih izpodili in so sedaj brez pomoči.

„Golos“ poroča iz Chersona od 17. t. m.: V krajih Beresnegovatoje in Visunsk v okraji Chersona nastali so dne 10. in 11. t. m. proti **židom** nemiri, a bilo nij huđega, pobila so se le okna, ropalo se nij. Zdaj pa dohajajo zopet pomirljiva poročila.

Grofu **Ignatijevu** in njega politiki sovražni nemški listi se ne morejo umiriti, ker Ignatijev še vedno ministruje, spravili bi ga radi s tega mesta. In pri teh po strasti narekovanih opazovanjih očitajo mu vse mogoče napake.

Rumunija ne kaže se prav prijateljsko nasproti rešitvi dunavskega vprašanja. Druge vlasti so se baje zjediniile o uravnavi, Rumunija nasprotuje.

Predsednik **bolgarskega** državnega sveta, **Ikonomov**, nastopil je potovanje po notranjji deželi, da se pouči o vprašanji delitve zemljišč na kraji samem. Ob jednem potuje pa tudi minister za notranje poslove, **Načevič**, da preiskuje upravo bolgarskih mest. Prvi je pristaš liberalne stranke in gotovo je, da se bode trudil pridobiti privržencev za liberalce, drugi pa je konservativec in gledal bode pri svojem potovanji na to, da se pomnoži krdelo konservativcev. Tako je zopet pričakovati, da se z večjo silo spet spravi na dnevni red neblagonosni boj mej strankami.

Francoski listi pečajo se mnogo s kulturnim bojem, katerega je prouzročil nov šolski zakon, vsled katerega se je odpravil iz šole verski pouk.

Španska zbornica še vedno nij dokončala posvetovanja o francoskeji kupčijskeji pogodbi. Katalonski poslanci vložili so še v slednjej uri popravek, vsled katerega naj bi se pogodba sklenila za nedoločen čas, tako da bi se po samovolji zopet lahko odpravila. Vlada pa bode skoro gotovo malo podpirala ta popravek in zavrgel se bode.

Papež baje namerava o slavnosti slovanskih apostolov Cirila in Metoda, ki pade po grškem kalendaru na 11. dan maja, izdati encikliko na razkolniške Slovane in jih v njej opominati, naj se vrnejo v naročje cerkve.

Danes prične se v **pruskeji** gosposkeji zbornici predposvetovanje o cerkveno-političnem zakonu.

Poročilo o zvezi mej **Nemčijo** in **Švedsko** se oficijelno dementira.

Zdanje postopanje angleške vlade kaže, da hoče v **Irskeji** milostno postopati. Parnellu dovolil se je dopust, zdaj bi bil moral iti v zapor, a govori se, da ne bode treba se mu vrniti. Tudi drugih nekaj sumljivih je izpuščenih, in kakor se poroča, izpustili se bodo vsi.

Dopisnik v „Times“ poroča obširno o zaroti častnikov v **Kajiri** proti Arabi-paši. Zaroti tej bilo je uzrok avanziranje egiptovskih častnikov.

S tem avanziranjem žaljeni so bili čerkeski častniki in njih razjarjenost se je pomnožila še s tem, da se je njim odkazala težavna služba na jugu. Nepokornost v vojni postaje vedno večja; tako se pripoveda, da so vojaki v **Damietti** siloma oprostili častnika iz zavora. Vsled tega pričakuje se v prihodnjih dneh upor.

Okrožno sodišče obsodilo je 13 čerkeskih častnikov v prognanstvo. Ta obsodba pa bode težko da pomirila razburjenost v vojni.

Iz **Calcutte** se od 16. t. m. poroča, da je po poročilih iz **Mandalaya** tu se napravila proti dvoru zarota, katereji uzrok so grozovitosti kralja. Vest, da je **Yenoung** mrtev, je resnična. On je umrl, ko je bil „zaradi intrig s sestro kraljevo, v namenu, da se z njo poroči,“ v zaporu baje po samomoru. Njegov brat, kateri je bil tudi sumljiv, in še nekov drug uradnik sta bila v zaporu umorjena.

Dopisi.

Iz Postojne 19. aprila. [Izviren dopis.]

Naša čitalnica priredila je 16. t. m. veselico s plesom, katere se je udeležilo precejšnje število občinstva. Posamezne točke sporeda izvršile so se povoljno. Naš zbor se je pokazal v pesnih „Popotnica in Uboj“ svoje naloge popolnem veččega. Gosp. A. Zagorjan je v svojem šaljivem kupletu tukajšnje razmere v pravem pomenu naslikal. Žel je splošno pohvalo. Burka „Gluh mora biti“, katera je za male odre ustvarjena, igrala se je izvrstno ter prouzročila dosti smeha. Igralci, gospodična **Ivanka Dekleva** in gosp. **F. Resič**, **J. Lavrenčič** in **A. Zagorjan**, izpeljali so svoje težke naloge na občno zadovoljnost. Po šaljivej loteriji pričel se je ples. Sukala se je naša mladina pozno v noč, med tem ko so si starejši gospodje pri kapljici vina z raznoterimi pogovori čas kratili.

Počastili so nas ta večer gospodje asentne komisije, kateri so ravno zarad novačenja tukaj, na čelu njim, gospod „Oberstlieutenant Braun“. — Pogrešali smo gospodo pa ta večer iz okolice. Razen štirih gostov ni bilo nobenega iz okolice.

Mislím, da se vzajemno delovanje bližnjih naših društev na tak način nikoli doseglo ne bode, in da bodo imele take veselice, pri katerih bi se morali drug drugzega podpirati, zmerom bolj lokalni pomen. Pa tudi več odličnih domačinov smo na naše splošno obžalovanje pogrešali. Čisti dohodek te veselice je namenjen fondu zu nakup glasovira našeji čitalnici. Bog daj le, da bi se ta dobri namen našega odbora kmalu izvršil. Ako si glasovir preskrbimo, nam bode dosti stroškov prihranjenih, pa kar je jako važno, gojilo se bode petje, kar se dozda še ne more zgoditi, dasiravno imamo dovelj pevskih močij.

Iz Šmarja 18. aprila. [Izv. dop.] Mrtvaške gomile iz starodavnih časov začeli smo na gori sv. Marije Magdalene razkrivati, a gomila, pod katero je zakopan naš kmetijski napredek, jela se je v

govori. Samo to le ti rečem: bodi pazljiv. — Sam ne pojdeš tja, jaz sem ukazal upreči; ne zadrži se predolgo, nego pridi kmalu nazaj. Obljubi mi to. Neždanov? Je li da?“

„Da!“

„Gotovo?“

„Saj veš, da se vse tvojeji volji pokorava, celo **Marijana**!“ rekel je Neždanov, in odšel, ne da bi se poslovil. V hodniku čakal ga je uže **Pavel** in hitro pred njim hitel po s.opnjicah, on imel je Neždanova odpeljati.“

Solomin sel je poleg **Marijane**.

„Ste li čuli slednje besede Neždanovljeve?“ jo je vprašal.

„Da, on se jezi, da vas slušam, a njega ne. Nij li to tudi res? Čudno! Njega ljubim, a vas ubogam. . . On je mojemu srcu ljubši, a vi ste mu bližji.“

Solomin gladil jej je roko in ščebetel:

„Ta dogodba v T. . . skem okraji je vrlo neugodna; ako ima **Markelov** kaj ondu opravil, — tako je izgubljen.“

Marijana se je prestrašila.

„Izgubljen, ste rekli?“

„Da, on ničesa na pol ne stori — in ne skriva se za družimi!“

„Izgubljen!“ ščebetala je **Marijana** in debele solze tekale so jej čez lice. „Ah, **Vazilij Fedotič**! kako žal mi je zanj! Ali — nij li mogoče, da zmaga? Zakaj bi baš moral izgubiti?“

„Ker, **Marijana**, takšna podjetja so vedno brezuspešna, ako se tudi srečno končajo. . . A pri podjetji, kakor je to, ne pogine samo prvi in drugi, nego i deseti in dvajseti!“

„Torej ne bomo doživeli. . .“

„To, kar si zdaj mislite? — Nikdar! Naše oči ne bodo nikdar tega gledale. — No, dušne oči. . . to je nekaj drugzega. Te uživajo naj uže zdaj. . . T. h nij mogoče kontrolirati. . .“

„Zakaj pa stopate i vi, **Solomin**, po tem potu?“

„Ker nij drugega. To je, **Markelov** in jaz imava jedno ter isto svrhu; — a vsak hodi svojim potom.“

„**Ubogi Sergej Mihajlovič**!“ vzdihnila je **Marijana**. **Solomin** gladil jej je zopet roko, kot da jo hoče s tem tolažiti.

„Ne žalujte, **Marijana**, in utolažite se. Čakajmo, kaj bode **Pavel** poročil; pri tej stvari mora človek trde narave biti. Angleži rekajo: „Never say die“. — To je dober pregovor, vsakako boljši od ruskega, ki svetuje: „Ako je nesreča tu, odpri jej vrata!“ — Naprej žalostiti se, je nepotrebno.

Solomin je vstal.

„A kaj je s službo, ki ste mi jo obljubili?“ vprašala je najedenkrat **Marijana** zopet z zadovoljnim glasom, akoprem so jej solze še vedno oči kalile.

Solomin vsedel se je zopet.

„Ali bi vi tako radi od tod proč prišli?“

„Ne, ne, samo koristila bi rada komu.“

„**Marijana**, vi ste tu jako koristni; ne zapustite nas, ostanite še tu. — No, kaj pa je?“ vprašal je zdaj **Tatjano**, ki je prišla v sobo. (Jedinega **Pavla** je **Solomin** tikal in to le zato, ker bi prvega vikanje razžalilo.)

„Zunaj je neka ženska, ki hoče govoriti z **Aleksejem Dimitrovičem Neždanovom**,“ poročala je **Tatjana** in se glasno smijala. — „Jaz sem jej rekla, da tu nikogar nij, ki bi se tako imenoval. Ona napisala je na ta listič svoje ime, rekši, da naj le to pokažem; ako **Alekseja Dimitriča** nij doma, hoče ga ona počakati.“

Na papirji napisano je bilo z velikimi črkami „**Mažurina**“.

„Naj vstopi,“ rekel je **Solomin** in se obrnil k **Marijani**. „Ali vam ne bode nadležno, ako pride sem? — Ona je jedna — naših osob.“

„Nikakor ne, kako morete to misliti?“

Za nekoliko minut stopila je **Mažurina** v sobo

nedeljo 16. t. m. s predavanjem kmetijskega učitelja za Kranjsko gosp. E. Kramarja razkopavati. Tega pouka udeležilo se je **nad 300 poslusalcev** iz obširne šmarijske župnije. Pa tudi iz Lžanskega prišlo je mnogo ukaželjnih kmetovalcev, mej njimi gosp. nadučitelj J. Govekar iz Studenca, J. Gams iz Loke, J. Pešec iz Bresta in M. Peruzzi iz Lip. Govorilo se je:

1. O osuševanju senošet preko potoka Breg ležečih.
2. O razdelitvi „spolovinskih“ travnikov (menjalnic).
3. O živinoreji.
4. O ravnanji z gnojem.
5. O kulturi sladkorne pese in
6. O šolskih vrtih.

Strokovnjaško in jedernato predavanje o vseh točkah posebno pa o zboljšanji močvirskih senošet vzbudilo je mej poslusalci pozornost, posebno z veseljem bilo je sprejeto poročilo, da se zdanja vlada živo za avstrijsk napredek zanima in da ona radostno kolikor v njenej moči z zdatno gmotno pomočjo kmetijstvo pospešuje.

V posameznih razgovorih poudarjalo se je, naj bi se z muricodolskimi junci nehalo mešati naše pleme, kajti izkušnje so do dobrega pokazale, da Muricodolci za naše kraje niso, in predlagalo se je, naj bi se za močvirsko ravnino holandsko pleme, za višji trdinski in gorati svet pa pincgavsko izbralo.

Obče spoštovani gospod dekan Drobnič trdil se je najbolj, da so se kmetovalci v tako obilnem številu zbrali in da se je obravnava tako živahno vršila. Slava mu!

A tudi župana Fran Koščak iz Grosupljega in Vinko Ogorelec iz Škofljice imela sta mnogo truda pri tej stvari. Čestitati se mora občinam, ki imajo za narodni blagor tako vnete načelnike; tu se je prav jasno pokazalo, kake vrednosti je ruvanje nekaterih kričačev teh krajev. Z veseljem se mora pripoznati, da se tudi učiteljstvo zaveda svojih dolžnosti, posebno Šmarijski nadučitelj Borštnik mora se na tem mestu častno omeniti, da je po svoji moči stvar pospeševal.

Ta shod je tudi v drugej vrsti skrbel za povzdigo našega naroda. Pri „banketu“, katerega je po pouku napravil gostoljubni gospod dekan na čast gospoda Kramarja, nabirali so se po predlogu g. V. Ogorelca tudi darovi za „Narodni dom“.

V obče se sme opomniti, da je v teh krajih oživela narodna zavednost, katero so Šmarijci posebno s tem dokazali, da se narodno zmago pri ljubljanskih volitvah v soboto večer s kresom in streljanjem slavili.

v onej istej obleki, v katerej je bila, ko smo se z njo seznanili.

IX.

„Ali nij Neždanova doma?“ vprašala je ter, zapazivši Solomina, k njemu stopila, mu v roko segla in ga pozdravila z besedami: „Dober dan, Solomin!“ — Marijano pogledala je iz strani.

„Neždanov se kmalu vrne,“ odgovoril je Solomin, „toda dovolite mi vprašanje, odkod ste čuli...“

„Da je tu? — Od Markelova; razen njega pa vedó zato še nekatere osebe v mestu. — Nekateri so ga spoznali.“

„Torej hasnil mu njegov kostim nij nič,“ mrmral je Solomin pred se. „Dovolite mi,“ rekel je potem zopet glasno, da gospodičini jedno z drugo seznanim: „Gospodičina Sinecky, gospodičina Mažurina! — Izvolite sesti!“

Mažurina naklonila se je malo ter se vsedla. „Neždanova izročiti imam pismo, a vas Solomin nekaj vprašati.“

„Kaj — in od koga?“

„Od koga, to veste; vprašanje je to: „Je-li tu pri vas vse pripravljeno?“

„Pripravljenega nij pri meni čisto nič.“

Mažurina odprla je, kolikor jej je bilo mogoče, male svoje oči in ga vsa začudena gledala.

„Nič?“ je vprašala.

Z Dunaja 18. aprila. [Izv. dop.] (Razširjen je števila državnih poslancev. Glasovi o slovenskih zmagah v Ljubljani.) Vlada je zapovedala, da se natanko preišče, je-li je potreba razširiti število državnih poslancev in za koliko. Število državnih poslancev naj bi se torej ne povečalo samo za Dunaj, kakor je pri volilnej reformi predlagala Herbstova stranka, temveč hoče Taaffejeva vlada, da se to zgodi tudi za druga glavna mesta in okraje, ki imajo primerno število prebivalstva. Tacih deželnih okrajev je posebno dosti na Českem in Moravskem. Ker bode to raziskovanje zelo natančno in obširno, nij misliti, da bi vladna predloga o tem predmetu v kratkem prišla na dnevni red državnega zbora.

Sijajna zmaga v ljubljanski mestni zbor navdala je ne samo Slovence kjergod živeče, temveč tudi druge Slovane z nepopisljivim veseljem. Na Dunaji napivali smo junaškim ljubljanskim narodnim meščanom, uradnikom, obrtnikom, sploh vsem, ki so pomagali, da je Ljubljana tudi oficijelno slovenska. Čehi, Poljaki, Hrvat, Srbi pa so nam Slovencem, kjer smo se le sešli z njimi, stiskali roke, ter nam srečo voščili k ljubljanskim zmagam.

Res groljivo je, kako so v tem slučaju pokazovali drugi Slovani svoje simpatije do nas Slovencev. Česki in poljski listi so prav vestno zabeleževali naše zmage v posameznih volilnih razredih v Ljubljani. Vsi se veselí nad velikim uspehom narodne naše stvari. Tako pravi „Pokrok“ od 15. aprila: „Přejeme národní straně slovinske upřímně štěstí, že podařilo se jí po 14 letech dosíci většiny v zastupelstvu hlavního města, jakož má tam nepoměrnou většinu v obyvateľstvu.“

„Narodni Listi“ priobčili so glasove iz dunajskih nemško liberalnih časopisov o „Vítězství Slovinců při obecních volbách lublanských“, kazaje iz teh glasov na ogromen napredek in zavednost ljubljanskih Slovencev. „Moravska Orlice“ poroča o naših zmagah pod rubriko „Lublan vrácena Slovincům.“ „Čeh“ izrazil je koj po volitvi v drugem razredu, da je naša zmaga v prvem razredu zagotovljena ter končuje: „Bude tedy Lublan vrácena lidu, jemuž patří.“ A tudi poljski časopisi veselí se zmage. „Gazeta Narodowa“ (izhaja v Lvovu) od 14. t. m. štev. 85 poroča o našej zmagi v III. razredu, da so „zwyciężyli nadzwyczaj świetnie narodowcy słowieńscy. Jest to wskazówka, że wrazie wyboru do sejmu i Rady państwa z tego miasta zwyciężają. Centraliści niesłuchanie agitowali, ale naderemnie. Cieszymy się z całego serca tym sukcesem Słowienców.“ In ko smo zmagali v 2. razredu, poročal je isti list o velikauskej zmagi rekoč: „W Lublanie i w całej Krainie radość ogromna.“

„Nič!“ potrdil je Solomin.

„Res, čisto nič?“

„Res, čisto nič!“

„Naj li je to odgovor, ki ga povem, kje, uže veste?“

„Da, recite le, da je to moj odgovor.“

Mažurina se je za nekoliko trenutkov zamislila in potem izvlekla iz žepa cigareto.

„Prosim malo ognja.“

„Evo, žvepljenko.“

Mažurina zapalila si je najprej cigareto in potem rekla:

„Mi smo se nadejali drugega odgovora, osobito ker so razmere povsod drugačne, nego tu. Toda, to je vaša stvar. Jaz sem le za malo časa sem prišla; videla bi rada Neždanova, da mu neko pismo izročim.“

„In kam greste potem?“

„Ah, daleč proč.“ — (Potovala je prav za prav v Genf, ali povedati nij tega hotela, ker se jej je Solomin zdel sumljiv in nezanesljiv in ker je bila „tujka“ navzočna. — Mažurina, ki je jedva nekoliko besedij nemški razumela, šla je zategadelj v Genf, da tam nekeje, njej neznaneej osobi izroči 279 rubljev in polovico neke karte, na katerej je narisana vinska trta.) —

(Dalje prihodajč.)

Iz teh kratkih podatkov razvidite lahko, kako se slava slovenska po zmagonosnih dnevih v Ljubljani širi po slovanskem svetu!

Z Dunaja 18. aprila. [Izv. dop.] Denašnja „Tribüne“ donša uveden članek, v katerem s številskami dokazuje, da Nemci v Českej nikakor niso zatirani, marveč da imajo v primeri z drugimi deželami še celo preveč zastopnikov. Nemcev v Českej je 2,045.000 in ti so v državnem zboru zastopani po 48 poslancih. Dolenja Avstrija z Dunajem, ki šteje 2,308.000 prebivalcev, tedaj skoro za 300.000 več, ima le 37 poslancev. Pri Nemcih v Českej se voli na vsakih 42.000 prebivalcev jeden poslanec; Dunajčanje in Dolenje Avstrijci pa volijo še le na vsacih 62.000 prebivalcev jednega poslanca. Zbornica poslancev, ki šteje sedaj 353 zastopnikov, bi morala, ako bi bile vse kronovine osrečene s takim volilnim redom, kakeršnega imajo Nemci v Českej, imeti 516 poslancev in mi Slovenci bi pošiljali 26 zastopnikov v državni zbor. Če je volilni red za Nemce v Českej tako brezuzročno ugoden, da drugi mestni okraj na Dunaji s 118.570 in tretji okraj s 90.436 prebivalci volita po jednega poslanca, nasproti pa Liberca (Reichenberg), ki šteje 29.000 duš, in Budejevice (Budweis), ki imajo le 23.000 stanovnikov, tudi po jednega poslanca, če je ta volilni red na škodo drugih avstrijskih Nemcev tako krivično sestavljen, kolika mora biti krivica nasproti slovanskemu prebivalstvu. In vse te nepostavnosti in nepravilnosti zakrivili so dr. Herbst in njegovi pristaši. Sedaj začno uvidevati drugi avstrijski Nemci, da so do sedaj Nemcem iz Česke, kateri so gledali le na svojo hasen, pobirali kostanj iz žrjavice, da so plesali, kakor se je v kazini v Pragi godilo. Spoznanje je prišlo, a pozno. — Vlada obrača vso pozornost na posojilnice, ter hoče zlasti kmetske posojilnice krepko podpirati in pospeševati ustanovitev novih. — Shodu, sklicanemu proti Kronawettru, se ne sme pripisovati najmanjšega pomena, kajti udeležiti so se smeli le povabljeni, mej vsemi 400 deležniki bil je jeden volilec in občinski odbornik Gugler je pismeno ta zbor imenoval „politische Taktlosigkeit“, kar je bil po vsej resnici; nezaupnica Kronawettru votirana ima toliko vrednosti, kakor lanski sneg.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo predstavljala se bode v tukajšnjem deželnem gledališči uže iz prejšnjih let dobro poznata igra „Edda“, drama v 4 dejanjih. Predstavljala se bode v korist igralcev g. Danila, gospe Gutnikove in gospic M. in G. Nigrinovich. Ker so to naše najboljše igralne moči, ki so se skozi celo sezono trudile z istinito priznanja vrednim delovanjem in to le za pičle krajcarje, kajti Dramatično društvo nij jih moglo plačati, ker nij imelo podpore. Želeti je torej, da se občinstvo prav obilo udeleži te predstave.

— (Obrtnijsko društvo za Kranjsko,) katero je izključilo v svojih pravilih vse politiko-vanje in kateremu predseduje g. občinski odbornik J. N. Horak, imelo bode v nedeljo 23. aprila ob 1/2 11. uri, v steklenem salonu gostilnice pri Lozarji (sv. Jakoba trg), svoj ustanovljajoči občni zbor. Dnevni red je: 1. Poročilo o novo potrjenih pravilih; 2. volitev upravnega sveta petnajsterih udov in 3. predlogi posameznih udov. Vabljeni so vsi obrtniki in prijatelji obrtnijstva.

— (Domača obrtnija.) Naš domači obrtnik in svečar gosp. Oroslav Dolenec pripravil je za tržaško razstavo raznovrstnih v resnici lepih voščenih izdelkov. V prvej vrsti gre omenjati sedem sveč razne debelosti mej njimi velikonočna, s krasnimi raznobojnimi voščenimi šopki olišpana sveča. Dalje dve knjigi, izredno lep album in dva keliha, obdana z girlandami raznih cvetic. Vsa dela so lepo in vkusno izvršena in gospod Oroslav Dolenec bode s temi izdelki vredno zastopal našo domačo obrtnijo.

— (Občina Trebeljno) odposlala je na državni zbor prošnjo za ravnopravnost slovenskega jezika.

— (Poezije S. Gregorčiča) prodaja, kakor smo uže povedali, jedini g. Ign. Gruntar, c. kr.

notar v Logatci (Loitsch). To ponavljamo še jeden pot, ker se nekateri gospodje s poštnimi naročili oglašajo v Ljubljano.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Praga 20. aprila. Okrožnica ustavovernega volilnega odbora naznanja ustavovernim volilcem-veleposestnikom, da je odbor odbil od konservativne stranke ponujen kompromis in da priporoča, naj se zdrže volitev.

Razne vesti.

* (Najdaljša nemška beseda) utegne biti naslov, ki si ga je napisala neka švicarska družba na svojo pisarno. Slove tako: Vierwalstädterseesalonschraubendampferactienconcurrentengesellschaftsbureau.

* (Srbski hajduk.) Iz okolice srbskega mesta Arandjelovac prišla je deputacija treh kmetov h kralju s prošnjo, naj pomilosti hajduka Despića, ki se navadno imenuje „šumski car.“ Ta šumski car spomina še nekoliko na nekdanje hajduke, ki so bili zaštitniki in osvoboditelji po Turcih podjarmljenega naroda. Uže 10 let biva v Rudniških planinah in niso ga mogli ujeti, ker jemlje denar bogatašem, osobito pa oderuhom in siromakom pomaga. Stednji ga tedaj sprejemajo pod strehe in ga čuvajo pred zasledovalci.

* (Največja trdnjava na svetu) je sedaj Pariz. Razen „fortov“, kateri so se zidali po

nasvetu Thiers-ovem, so se na strateško važnih mestih po nemško-francoski vojski zgradila nova utrjena. Mesto z vsemi okolišnimi trdnjavami zavzima sedaj devetnajst štirjaških milj. Kdor bi hotel oblegati Pariz, moral bi imeti vsaj pol milijona vojakov na razpolaganje.

* (Pariški milijonarji.) Pred nekoliko časa brala se je v „Schl. Zeitung“ naslednja čudovita vest: Gospa Patti privolila je proti svoji navadi, da izjemno peva v privatnem društvu. Baron Hirsch povprašal jo je, bi li hotela za 15.000 frankov enkrat peti v njegove hiši, in ko je v to dovolila, priložil jej je še lep dar. Tik palače barona Hirscha nahaja se še veličastnejša barona Günzburga, kateri uživa svojih 50—60 milijonov, katere si je pridobil v Rusiji, kjer je bil zakupnik žganja. V istej ulici stanuje tudi polkovnik Mackay, ki vleče na leto 20 milijonov iz svojih srebrnih rudnikov v Kaliforniji. Ker je on večidel leta v Kaliforniji, ima 20 najplemenitijih konj za vožnjo soproge. Najdražji kinč, ki ga je kedaj napravil juvelir Boutheson, kupil je Mackay za 1.800.000 frankov za svojo soprogo. Okolo teh milijonarjev, ki ne vedo, kake zabave bi si izmislili, da bi mogli potrositi svoje dohodke, pa živi na tisoče in tisoče ljudi, ki trpe mrz, glad, vročino, in potem se svet čudi, da se rode in množe socialisti in komunardi.

* (Dobro zaslužena nagrada.) Bogat Anglež obišče zdravnika, ki je bil na glasu, da je velik slepar in katerega bi bil rad poznal. Bogataš reče, da je bolan. Zdravnik pogleda ga ostro, mu trka na prsi in drugod ter mu drži naposled malo

steklenico pod nos: „Duhajte!“ Bogataš poduha. „Dobro, Vi ste ozdravljeni.“ Anglež čudi se temu hitremu ozdravljenju, a vpraša mirno: „Koliko sem dolžan?“ — „Tisoč frankov!“ — Anglež izvleče mirno listnico iz žepa, iz listnice pa bankovec za 1000 frankov, ga pomoli zdravniku pod nos in reče: „Duhajte! — Dobro, Vi ste plačani!“ in zapusti ponosno zdravnikovo sobo.

III. izkaz doneskov

za spomenik dr. J. Bleiweisa viteza Trsteniškega.

G. Hribar Ivan, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani	5 gld. — kr.
G. Klun Karol, državni in deželni poslanec v Ljubljani	10 „ — „
G. Jerič Jožef, župnik v pokoji itd. v Ljubljani	5 „ — „
G. Drenik Franjo, glavni zastopnik zavarovalnega društva peštanskega v Ljubljani	5 „ — „
G. dr. Tavčar Ivan, odvetniški kandidat v Ljubljani	3 „ — „
G. Robič Simon, oskrbnik župnije na Šentjurijski gori	3 „ — „
G. Samotarec v Lahih	2 „ — „
G. Tratnik Filip Jakob, c. kr. davkarski nadzornik v Ljubljani	5 „ — „
G. Urbas Anton, kanonik itd. v Ljubljani	2 „ — „
Liza Trček, zasebnica	1 „ — „
Vkupe	41 gld. — kr.
K temu v zadnjem listu izkazanih	729 „ 50 „
Vkupe do zdaj	770 gld. 50 kr.

Dunajska borza

dné 20. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	76 gld. 50 kr.
Enotni državni dolg v srebru	77 „ 35 „
Zlata renta	94 „ — „
1860 državno posojilo	129 „ 75 „
Akcije narodne banke	825 „ — „
Kreditne akcije	341 „ 60 „
London	120 „ 10 „
Srebro	— „ — „
Napol.	52 1/2 „ — „
C. kr. cekini	5 „ 64 „
Državne marke	58 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 „ 60 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 172 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 „ 45 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 85 „
„ „ 4%	89 „ 50 „
„ „ papirna renta 5%	88 „ — „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ — „
Kreditne srečke	100 gld. 179 „ 80 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 133 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216 „ 25 „

Išče se za prodajalnico z mešanim blagom v **Novem mestu**

učenec

ne premajhen in z dobro odgojo.

Natančneje se izve v prodajalnici gospoda **Antona Krisperja** v Ljubljani. (241—3)

Knjigarna, tiskarna,

zaloga papirja in stranske stvari, zelo rentabelno, stara kupčija, brez konkurence, v južno slovanskem provincijalnem mestu z nemškim prebivalstvom, železniška postaja in postaja parobrodov, **proda** se po nizkeji ceni. — Ponudbe na anonosno ekspedicijo **Fanto** v Sisku. (246—2)

Ostir se išče

za gostilno ne daleč od Ljubljane. — Natančno se izve v **Novih ulicah št. 5**, I. nadstropje. (249—2)

Tuji:

10. aprila.
Pri **Slonu**: Kubač, Perz iz Grada. — Steher iz Trsta. — Schulz iz Novega mesta. — Goldschmid iz Celovca.
Pri **Malič**: Hönigsberg iz Zagreba. — Mertens iz Berolina. — Saxinger iz Linca. — Löwy iz Humpolega. — Stahler iz Romscheida. — pl. Obereigner iz Suč. ika. — Montil, Weidinger z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Plantarič iz Mokronoga. — Grillec iz Vače. — Mayer iz Trebnja. — Eder iz Linca.

Umrli so v Ljubljani:

18. aprila: Janez Potokar, gostač, 80 let, Hradečkijeva vas št. 19, za starostjo.
19. aprila: Edvard Moček, zasebnik, 50 let, Poljske ulice št. 4, za sprijenjem drobu. — Andrej Prošinec, mestni stražnik, 58 let, Hrišerjeve ulice št. 12, za jetiko. — Ana Zupančič, gostija 53 let, Kravja dolina št. 11, za vročico.
20. aprila: Albert Gogala, ključarjev sin, 1 l., Stari trg št. 12, za božestvo. — Jakob Delost, bivši branjevec, 66 let, Gledališka stolba št. 1, za oslabenjem pluc. — Alojzij Sgardeh, gostač, zdaj kaznjeneec, 66 let, Ulice na grad št. 12, za sprijenjem možganov.

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše **domače sredstvo**, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprjeni in slabi deli krvi, je užje več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepično zdravilnih zelišč jako skrbno, vpliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljavanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krvnem natoku, hemeroidih, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega vpliva je zdaj gotovo in priznano **ljudsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Vaše blagorodje!

Čutim se dolžnega, da Vam izrečem najboljše zahvalo. Za februarja uže boleham na želodčne bolečini, zjedinjeno z neapetitnostjo in brezmiernimi nočmi. Obiskal sem uže mnogo zdravnikov brez uspeha. Le po moči „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ sem zopet opomogel, vplival je čudovito. Vsi moji znanci v tem kraju morejo to pričati in se čudijo nad mojim apetitom. Do zdaj sem si naročil tretjo steklenico pri gospodu Neusteinu v Plankengasse. Prosim Vas, da to moje spričalo po resnici objavite. Še jedenkrat presrečno zahvalo.

Spoštovanjem
Peter Springer,
vrtar v Gorenjem Sv. Vidu pri Dunaji,
Auerhofgasse 2.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsodi izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarn **B. Fragnerja** v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama**.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Novem mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kameniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Kranji: **K. Šavnik**, lekar.

Vse lekarnice in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Isto tam:

Praško vseobčno domače mazilo, gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesa.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajajo ženske prsi trde, kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozoljčke, črniasti tur; zoper zanohtnico ali takozvanega črva na prstih; zoper obustavljanje, otekline, bezgavke, izrastke, morsko kost; zoper otekline po prehlajenju in po putiki; zoper ponavljajoč se prisad v udih na nogi, v kolenih, rokah in ledjih, če se noge poté in zoper kurja očesa; če roke pokajo in zoper kitam podobne razpokline; zoper otekline, kadar je koga pičil mrčes; zoper stare rane in take, ki se gnojé; zoper raka, ranjene noge, vnetje kože na kosteh itd.

Vsak prisad, otekline, ukoščenje, napihnenje se kmalu ozdravi; kjer se je pa pričelo uže gnojiti, ule izsesa v kratkem in brez bolečin ozdravi.

V škaticah po 25 in 35 kr.

(142—6)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

C. in kr.
najvišje
priznanje.

Zdravilišče Gleichenberg

na Štajerskem.

Zlata
kolajna
Pariz 1878.

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogrske zahodne železnice.

Začetek sezone dné 1. maja.

Začetek grozdnega zdravljenja začetek septembra.

Alkalično-muriatne in železne kislíce, kozje mleko, inhalacije z mlekom, smrekovimi bocki in studenčasto slanico, ogljeno-kisle kopelji, jeklene kopelji, kopelji v sladkej vodi, kopelji od smrekovih bocki, mrzla polna kopelji z upravo za zdravljenje z mrzlo vodo.

Johannisbrunnen pri Gleichenbergu.

Najzdravnejša in najzdravejša hladilna pijača: ker ima veliko proste ogljene kislíce, pospešuje prebavljenje vseh delov, ker ima dosti dvojno ogljeno-kislega natrona in domače soli in njima apnenskih zavez, obtežujočih želodec, zato se **Johannisbrunnen** posebno priporoča pri boleznih v želodci in mehurju.

Dobiva se v vseh večjih trgovinah z mineralno vodo.

(212—2)

Zaloga v Ljubljani pri Petru Lassniku.

Vprašanja in naročila voz, stanovanj in rudnic pri ravnateljstvu vodnjaka pri Gleichenbergu.